NOTY O AUTORACH

Magdalena Bajer, magister, publicystka. Urodzona 1934 r. we Lwowie. Studia polonistyczne na Uniwersytecie Wrocławskim.

W latach 1960-1981 dziennikarka w Polskim Radio, kierownik redakcji aktualności naukowych i magazynów w programie III. Kierownik redakcji „Omega" w wydawnictwie Wiedza Powszechna (1973-1976) oraz „Bibioteki Myśli Współczesnej" w Państwowym Instytucie Wydawniczym (1976-1979). Zastępca kierownika działu nauki w „Polityce" (1979-1981). Od 1982 współpracownik „Tygodnika Powszechnego".

Członek Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich i Towarzystwa Popierania i Krzewienia Nauk. W 1981 r. Prezes Klubu Dziennikarzy Naukowych.

Laureatka nagrody Bruna Winawera oraz wielu innych nagród za popularyzację nauki i reportaże radiowe.

Autorka wielu prac (w tym radiowych) z dziedziny publicystyki naukowej, literackiej, społecznej, reportaży i małych form radiowych nadawanych na antenie Polskiego Radia i drukowanych w tygodnikach społeczno-kulturalnych oraz wydawnictwach zbiorowych.

Jan Chrapek CSMA, doktor, teolog i socjolog kultury. Urodzony w 1948 r. w Józefinie (woj. tarnobrzeskie). Studia z zakresu socjologii religii w Papieskiej Akademii Teologicznej oraz z zakresu teologii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1979-1984 wykładowca na KUL-u, od 1985 r. w Akademii Teologii Katolickiej, od 1989 na Wydziale Dziennikarstwa Uniwersytetu Warszawskiego. Gościnnie – wykładowca na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie.

Obecnie Przełożony Generalny Zgromadzenia św. Michała Archanioła (michaelici) oraz Przewodniczący Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce.

Członek Polskiego Towarzystwa Socjologicznego, Polskiego Towarzystwa Teologicznego, Międzynarodowego Centrum do Badań nad Kulturą i Komunikowaniem. Przewodniczący Komisji Synodu Plenarnego Kościoła w Polsce do Spraw Środków Społecznego Przekazu, członek międzynarodowej organizacji kościelnej do spraw telewizji w ewangelizacji „Lumen 2000". Współorganizator Katolickiej Wytwórni Filmowej w Gdańsku („Profilm").

Główne obszary badań: mass-media a kultura, środki społecznego przekazu w dziele ewangelizacyjno-katechetycznym.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Recepcja programów telewizyjnych przez młodzież* (1985); *Mass-Media* (w druku); *Kościół a środki społecznego przekazu* (w druku). Autor artykułów w czasopismach specjalistycznych polskich i włoskich.

Wojciech Chudy, doktor, filozof, publicysta. Urodzony w 1947 roku w Dąbrowie k. Wielunia. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1983 r. pracownik naukowy KUL. Obecnie zastępca redaktora naczelnego kwartalnika „Ethos". Członek zarządu Instytutu Jana Pawła II KUL. Członek Towarzystwa Naukowego KUL. Działacz na rzecz zbliżenia środowisk akademickich Polski i RFN.

Laureat II nagrody w konkursie im. R. Schneidera i nagrody POL-KUL (Australia).

Główne obszary zainteresowań: filozofia poznania, metafizyka, filozofia człowieka, nauczanie Jana Pawła II, myśl filozoficzna G. W. Hegla, antropologiczne i aksjologiczne aspekty niepełnosprawności, szeroko rozumiana problematyka społeczna.

Publikacje książkowe: *Refleksja a poznanie bytu* (1984); *Filozofia wieczysta w czas przełomu* (1986); *Teatr bezsłownej prawdy* (red., 1990); *W łupinie orzecha. Felietony filozoficzne* (w druku).

Jerzy G ó r a l, magister prawa, radca prawny. Urodzony w 1944 r. w Warszawie. Studia prawnicze na Uniwersytecie Warszawskim.

Radca prawny i współpracownik wielu placówek informacyjno-dokumentacyjnych sektora nauki, m.in. Centrum Informacji Naukowej Technicznej i Ekonomicznej (CINTE), Dyrekcji Archiwów Państwowych oraz wydawnictw i innych instytucji kościelnych. Od 1988 roku zastępca dyrektora Wydawnictwa Archidiecezji Warszawskiej. Wykładowca w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie.

Główne obszary badań: historia i organizacja prasy, nauka Kościoła o środkach społecznego przekazu, prawo autorskie i prasowe.

Najważniejsza publikacja książkowa: *Jan Paweł II naucza – O środkach komunikacji społecznej* (1989); Autor opracowań specjalistycznych, zbiorów przepisów z zakresu informacji i dokumentacji naukowej, badań naukowych, szkolnictwa wyższego, archiwistyki oraz wielu artykułów.

Maria G o ł a s z e w s k a, profesor, filozof, estetyk. Urodzona w 1926 r. w Kurzelowie (woj. kieleckie). Studia filozoficzne na Uniwersytecie Jagiellońskim pod kierunkiem R. Ingardena, doktorat na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1957 roku pracownik naukowo-dydaktyczny UJ. W 1981 organizatorka i inicjatorka Zakładu Estetyki UJ, do chwili obecnej jego kierownik.

Członek honorowy The British Society of Aesthetics oraz Société Hellénique d'Études Philosophiques. Od 1989 r. prezes polskiego oddziału Professors World Peace Academy.

Laureatka nagród ministerialnych za osiągnięcia naukowe, oraz nagród Rektora UJ.

Główne obszary badań: estetyka jako dyscyplina filozoficzna związana z aksjologią ogólną i antropologią filozoficzną, antropologia filozoficzna i aksjologia.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Twórczość a osobowość twórcy* (1958); *Filozoficzne podstawy krytyki literackiej* (1963); *Świadomość piękna. Zagadnienie genezy, struktury, funkcji i wartości w estetyce* (1970); *Zarys estetyki. Problematyka, metody, teorie* (1973); *Człowiek w zwierciadle sztuki. Studium z pogranicza estetyki i antropologii filozoficznej* (1977); *Kultura estetyczna* (1979); *Estetyka rzeczywistości* (1984); *Estetyka i antyestetyka* (1984); *Ethos sztuki* (red., 1985); *O naturze wartości estetycznych na tle sytuacji aksjologicznej* (1986); *Ejdos sztuki* (red., 1988); *Istota i istnienie wartości* (w druku). Autorka licznych artykułów (również w językach obcych) drukowanych w kraju i za granicą oraz wielu prac popularyzatorskich publikowanych w wydawnictwach popularno-naukowych.

Russell K i r k, doktor nauk humanistycznych, nauczyciel, pisarz, wydawca, krytyk. Urodzony w 1918 r. w Plymouth (Michigan, USA). Studia z zakresu literatury na Michigan State University (USA), Duke University (USA) i St. Andrews University (Szkocja).

Od 1952 roku wykładowca literatury i dziennikarstwa wielu uczelni amerykańskich, m.in. Boston College, Loyola College (Baltimore), Central Michigan University, Niagara University. Dyrektor programu nauk społecznych Educational Research Council American (od 1979). Visiting-professor wielu uniwersytetów. Założyciel kwartalnika naukowego „Modern Age", wydawca kwartalnika the „University Bookman".

Członek Giggenheim Fellowship, American Council Learned Societes, przewodniczący Educational Reviewer Foundation (od 1960), przewodniczący Marguerite Eyer Wilbur Foundation (od 1979).

Wyróżniony tytułami naukowymi wielu uczelni amerykańskich.

Główne dziedziny działalności naukowej: krytyka literacka, historia literatury, dziennikarstwo, nauki społeczne.

Najważniejsze publikacje: *John Randolph of Roanoke* (1951); *The Conservative Mind* (1953); *A Program for Conservatives* (1954); *The American Cause* (1957); *Edmund Burke* (1967); *Eliot and His Age* (1972); *Roots of American Order* (1974); *Lord of the Hollow Dark* (1979); *Reclaiming a Patrimony* (1983); *Watchers at the Strait Gate* (1984). Autor bardzo wielu publikacji w periodykach naukowych i popularnych.

Teresa Kostkiewiczowa, profesor, historyk literatury. Urodzona w 1936 r. w Ościsłowie (Mazowsze). Studia na Uniwersytecie Warszawskim.

W latach 1956-1971 pracownik naukowo-dydaktyczny UW. Od 1971 r. w Instytucie Badań Literackich PAN, obecnie kierownik pracowni Literatury Oświecenia.

Członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, Towarzystwa Naukowego KUL, Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza (członek Zarządu Głównego), Société Française d'Études du XIIIe siècle. Przewodnicząca Komitetu Głównego Olimpiady Literatury i Języka Polskiego.

Wyróżniona trzema nagrodami sekretarza naukowego PAN za publikacje książkowe.

Główne obszary badań: historia literatury polskiego Oświecenia w szczególności przemiany poezji tego okresu, dzieje doktryn i świadomości estetyczno-literackiej, kultura literacka epoki.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Model liryki sentymentalnej w twórczości Franciszka Karpińskiego* (1964); *Kniaźnin jako poeta liryczny* (1971); *Słownik literatury polskiego Oświecenia* (red. 1975); *Klasycyzm, sentymentalizm, rokoko. Szkice o prądach literackich polskiego Oświecenia* (1975); *Słownik terminów literackich* (współautor, 1976); *Horyzonty wyobraźni. O języku poezji polskiego Oświecenia* (1984). Autorka licznych artykułów w czasopismach literaturoznawczych w kraju i za granicą.

Ks. Andreas Laun, profesor, teolog. Urodzony w 1942 r. w Wiedniu. Studia na uniwersytetach w Salzburgu (Austria), Eichstätt (RFN), oraz we Fryburgu Szwajcarskim.

Profesor teologii moralnej w Hochschule der Salesianer Don Boscos w Benediktbeuern Bayern (RFN) oraz w Hochschule Heiligenkreuz w Wiedniu. Duszpasterz i działacz społeczny szczególnie zaangażowany w pomoc dla sierot społecznych („Foster-care-Families").

Członek Europäische Gesellschaft für Theologie oraz Societas Ethica. Wyróżniony nagrodą Kardinal-Innitzer-Preis.

Główne obszary badań: ogólna teologia moralna (szczególnie problematyka prawa naturalnego i sumienia), nauka Kościoła w zakresie etyki seksualnej, małżeńskiej i medycznej.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Die naturrechtliche Begründung der Ethik in der neueren katholischen Moraltheologie* (1973); *Das Gewissen – oberste Norm sittlichen Handelns. Eine kritische Analyse* (1984). Autor licznych artykułów zamieszczanych w wydawnictwach zbiorowych i czasopismach.

Antoni Libera, doktor, krytyk literacki, tłumacz, reżyser. Urodzony w 1949 r. w Warszawie. Studia filologiczne na Uniwersytecie Warszawskim oraz w Instytucie Badań Literackich PAN (doktorat).

Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, Stowarzyszenia Tłumaczy Polskich, ZAiKS oraz „Beckett Society" (USA).

Główny obszar zainteresowań: twórczość Samuela Becketta – przekłady, komentarze, realizacje sceniczne.

Najważniejsze publikacje książkowe: Samuel Beckett *Pisma prozą* (przekład i oprac., 1982); *S. Beckett. Dzieła Dramatyczne* (przekład i oprac., 1988). Najważniejsze inscenizacje: *Czekając na Godota* (1983); *Ostatnia taśma* (1985); *Krapp's Last Tape i Catastrophe* (1989, Leicester-Londyn). Autor szkiców publikowanych w najważniejszych polskich czasopismach literackich oraz specjalistycznych pismach zagranicznych.

Stanisław N a g y SCJ, profesor, teolog. Urodzony w 1921 r. w Starym Bieruniu. Studia z zakresu teologii fundamentalnej i ekumenizmu w Seminarium oo. Franciszkanów w Krakowie, na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W latach 1952-1958 rektor Seminarium Księży Sercanów w Toruniu. Uczestnik prac Soboru Watykańskiego II. Od 1958 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, obecnie kierownik sekcji ekumenicznej oraz sekcji teologii fundamentalnej. Profesor Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie oraz Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu.

Ekspert na Nadzwyczajnym Synodzie Biskupów w 1985 r., Członek Międzynarodowej Komisji Teologicznej od roku 1986. Członek Międzynarodowej Redakcji „Communio". Członek Rady Naukowej Synodu Ogólnopolskiego w Warszawie. Przewodniczący Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL.

Główne obszary badań: teologia fundamentalna, ekumenizm, eklezjologia.

Najważniejsze pozycje książkowe: *Chrystus w Kościele* (1982); *Kościół na drogach jedności* (1985). Autor licznych artykułów, również w językach obcych.

Gabriela O c h e l s k a, magister filologii polskiej. Urodzona w 1963 r. we Włocławku. Studia polonistyczne na Uniwersytecie Łódzkim. Obecnie pracownik Działu Reklamy i Promocji Książki Wydawnictwa Uniwersytetu Łódzkiego.

Członek Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza.

Autorka kilku artykułów na temat poezji religijnej drukowanych w czasopismach religijnych.

Wacław O s z a j c a SJ, licencjat teologii pastoralnej, poeta. Urodzony w 1947 r. w Źwiartowie (woj. zamojskie). Studia teologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Duszpasterz parafialny w Niedrzwicy Kościelnej, Lublinie i Lubartowie. Duszpasterz akademicki w Lublinie. Kierownik Domu Rekolekcyjnego w Łabuniach oraz Punktu Pomocy Internowanym i Represjonowanym w Lublinie. Duszpasterz Harcerzy „Zawiszaków" w Lublinie.

Do 1981 r. członek Koła Młodych Związku Literatów Polskich, a obecnie członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Autor tomików poetyckich, wierszy publikowanych w czasopismach i antologiach krajowych i zagranicznych, esejów na temat nauczania Jana Pawła II i opowiadań dla dzieci.

Najważniejsze publikacje: *Zamysł* (1979); *Z głębi cienia* (1981); *Listy ze strajku* (pod pseudonimem Jakub Nadbystrzycki, 1983); *Łagodność domu* (1984); *Naszyjnik Umiłowanego* (1984); *Ty za blisko, my za daleko* (1984); *Mnie się nie lękaj* (1989); *Die Erde über dem Kopf, den Himmel unter den Füssen* (1989); *Śladami Nieznanego. Opowiadania dla dzieci* (w druku); *Rozmyślajmy dziś* (w druku).

Krzysztof P e n d e r e c k i, profesor, kompozytor i dyrygent. Urodzony w 1933 roku w Dębicy. Studia na Uniwersytecie Jagiellońskim i w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Krakowie.

Od 1958 roku pracownik naukowo-dydaktyczny PWSM (od 1980 Akademii Muzycznej) w Krakowie, w latach 1972-1987 rektor. Od 1962 do 1972 roku profesor kompozycji w Folkwang Hochschule für Musik w Essen a od 1973 w Yale University. W latach 1970-1971 doradca muzyczny Radia Wiedeńskiego.

Członek honorowy Royal Academy of Music w Londynie, Akademii Sztuki NRD, Akademii Sztuki Berlina Zachodniego, Royal Academy of Music w Sztokholmie.

Doktor honoris causa University of Rochester (New York), St. Olaf College (Nortfield), Katholieke Universiteit (Leuven), Université de Bordeaux, Universidad Autonoma (Madryt), Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza (Poznań).

Wyróżniony m.in. Nagrodą im. Grzegorza Fitelberga, Nagrodą UNESCO, Wielką Nagrodą North Rhine-Westphalia, Nagrodą Fundacji Jurzykowskiego (Nowy Jork), Nagrodą im. Gu-

stawa Charpentiera, Nagrodą im. Herdera (Wiedeń), Nagrodą im. Arthura Honeggera, Nagrodą im. Sibeliusa (Helsinki) oraz odznaczeniami państwowymi i nagrodami resortowymi w kraju.

Ważniejsze kompozycje: *Psalmy Dawida* na chór i perkusję (1958); *Emanacje* na 2 orkiestry smyczkowe (1958); *Strofy* na sopran, głos recytujący i 10 instrumentów (1959); *Anaklasis* na smyczki i perkusję (1960); *I Kwartet Smyczkowy* (1960); tren *Ofiarom Hiroszimy* na 52 smyczki (1960); *Polimorfia* na 48 smyczków (1961); *Fluorescencje* na orkiestrę (1962); *Pasja wg św. Łukasza* na sopran, baryton, bas, chór chłopięcy, chór mieszany, głos recytujący i orkiestrę (1963-1965); *De natura sonoris* na orkiestrę (1966); oratorium *Dies irae* na sopran, tenor, bas chór i orkiestrę (1967); opera *Diabły z Loudun* (1968); *Kosmogonia* (1970); *Jutrznia* (1970); *De natura sonoris II* na instrumenty dęte, perkusję i smyczki (1971); *Partita* na klawikord, gitary, harfę, kontrabas i orkiestrę kameralną (1972); *I Symfonia* (1973); *Pieśń nad pieśniami* na 16 głosów i orkiestrę kameralną (1973); *Magnificat* na bas solo, zespół głosów, dwa chóry, głosy chłopięce i orkiestrę (1974); *Przebudzenie Jakuba* na orkiestrę (1974); oratorium *Stworzenie świata* (1978); opera *Raj utracony* (1978); *II Koncert skrzypcowy* (1978); *Te Deum* (1979-80); *Lacrimosa* (1980); opera *Czarna Maska* (1987); *Koncert wiolonczelowy nr 2* (1987).

Bohdan Pociej, magister, muzykolog, krytyk muzyczny. Urodzony w 1933 r. w Warszawie. Studia z zakresu muzykologii na Uniwersytecie Warszawskim. Od 1959 r. współredaktor dwutygodnika „Ruch Muzyczny".

Członek Związku Kompozytorów Polskich (w latach 1983-1986 przewodniczący Sekcji Muzykologów) oraz Polskiego Towarzystwa Filozoficznego.

Laureat nagrody Fundacji Jurzykowskiego (Nowy Jork).

Główne obszary badań: historia i filozofia muzyki, estetyka, muzyka religijna.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Klawesyniści francuscy* (1969); *Bach – muzyka i wielkość* (1972); *Idea – dźwięk – forma* (1972); *Lutosławski a wartość muzyki* (1976); *Szkice z późnego romantyzmu* (1978); *Mahler* (w druku). Autor licznych artykułów, studiów, esejów i szkiców publikowanych w czasopismach muzycznych i katolickich.

Maciej Rayzacher, aktor i wychowawca. Urodzony w 1940 r. w Warszawie. Studia na Wydziale Aktorskim Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Łodzi.

W latach 1962-1980 aktor scen warszawskich: Teatru Ziemi Mazowieckiej (od 1962), Teatrów Klasycznego i Polskiego (1965), Rozmaitości – Scena Teatru Satyryków STS (lata 70-te), Teatru Powszechnego (1974-1975). Po odejściu z teatru w 1980 roku praca m.in. wychowawcy, nauczyciela, katechety. W latach 1983-1984 pracownik zespołu teatralnego Polskiego Związku Niewidomych, w 1987 Ośrodka dla Dzieci Niedowidzących i Niepełnosprawnych w Warszawie. Od 1988 do 1989 r. wychowawca w Państwowym Domu Małego Dziecka im. ks. Boduena w Warszawie.

W latach 1980-1981 uczestnik wielu inicjatyw kulturalnych NSZZ „Solidarność", m.in. współpracownik Biura Interwencyjnego i Komisji Helsińskiej przy opracowywaniu dokumentu o łamaniu praw człowieka w Polsce. Po wybuchu stanu wojennego internowany.

Członek Katolickiego Stowarzyszenia Pracy i Nadziei, od 1989 r. prezes.

Wyróżniony nagrodą redakcji „Powściągliwość i Praca" – „Bóg Zapłać".

Najważniejsze role: w *Fantazym, Huzarach, Sprawie Dantona, Locie nad kukułczym gniazdem, Odpoczniesz po biegu.*

Stefan Sawicki, profesor, teoretyk i historyk literatury. Urodzony w 1927 r. w Brześciu nad Bugiem. Studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

Od 1951 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL w Lublinie, w latach 1971-1983 prorektor. Obecnie kierownik Katedry Teorii Literatury KUL i Zakładu Badań nad Twórczością Norwida KUL. Członek Komitetu Nauk o Literaturze Polskiej PAN. Prezes Towarzystwa Nau-

kowego KUL. Zajmuje się teorią literatury, metodologią badań literackich, problematyką relacji religii i literatury oraz twórczością Norwida.

Główne publikacje: *Początki syntezy historycznoliterackiej w Polsce* (1969); *„Verbum" (1934-1939). Pismo i środowisko* (współoprac.) t. 1 i 2 (1976); *Z pogranicza literatury i religii. Szkice* (1978); *Sacrum w literaturze* (red.) (wyd. 1 – 1980); *Poetyka. Interpretacja. Sacrum* (1981); *Chrześcijańskie wartości poezji Norwida* (1986); *Norwida walka z formą* (1986); *C. Norwid. Wiersze.* Wybór i oprac. (1990). Redaktor szeregu prac zbiorowych m.in. serii: *Tradycje religijne literatury polskiej* i *Literatura w kręgu wartości*, redaktor naczelny czasopisma „Studia Norwidiana".

Irena Sławińska, profesor, teatrolog, historyk literatury. Urodzona w 1913 r. w Wilnie. Studia na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie oraz na Sorbonie. W czasie wojny – praca w tajnym nauczaniu na Wileńszczyźnie.

Po wojnie pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, w 1949 r. wydalona z uczelni. Od 1949 r. współpracownik Komisji Historii Literatury Polskiej w Polskiej Akademii Umiejętności. Od 1950 r. adiunkt, a następnie profesor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (obecnie emerytowany).

Profesor wielu zagranicznych uczelni, m.in. w Providence, Urbana (USA). Louvain (Belgia), Fryburgu (Szwajcaria), Toronto (Kanada).

Kierownik Katedry Dramatu i Teatru oraz Katedry Literatury Porównawczej Wydziału Nauk Humanistycznych KUL. Członek PEN-Clubu oraz kilku towarzystw naukowych o zasięgu międzynarodowym; członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL.

Wyróżniona m.in. medalem „Za wybitne osiągnięcia w dziele umacniania więzi Polonii z Macierzą" i Nagrodą im. Idziego Radziszewskiego.

Główne obszary badań: filozofia (gł. antropologia) teatru, nowe teorie teatru, dramat europejski, zwłaszcza poetycki (szczególnie Eliot, Claudel), współczesny teatr religijny w Polsce i na świecie.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Tragedia w epoce Młodej Polski* (1948); *O komediach Norwida* (1953); *Sceniczny gest poety. Zbiór studiów o dramacie* (1960); *Reżyserska ręka Norwida* (1971); *Współczesna refleksja o teatrze. Ku antropologii teatru* (1979, tłumaczona na j. franc.); *Wśród mitów teatralnych Młodej Polski* (red., 1983); *Odczytywanie dramatu* (1988); *Moja gorzka europejska ojczyzna* (1988).

Maria Kinga Strzelecka OSU, doktor teologii, pisarka. Urodzona w 1923 r. w Warszawie. Studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, następnie badania naukowe dotyczące zagadnień ekumenizmu oraz duchowości i teologii Izraela – m.in. w Paryżu, Strasburgu, Genewie, Jerozolimie. Autorka licznych publikacji.

Główne pozycje książkowe: *Rozmowy przy studni* (1984); *Miasto świateł* (1987); *Szalom* (1987); *Znak tęczy* (1988). Zajmuje się również hagiografią. Dotychczas publikowane prace: *O. Bernard Kryszkiewicz* (1976); *Maksymilian Maria Kolbe* (monografia wielokrotnie wydawana w RFN i NRD, wydanie polskie 1982); *Frassati* (1990). W przygotowaniu *Kazimierz Wilkomirski. Szkice biograficzne.*

Tadeusz Styczeń SDS, profesor, filozof, etyk. Urodzony w 1931 r. w Wołowicach koło Krakowa. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1963 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Obecnie kierownik Katedry Etyki, kierownik (i członek Rady Naukowej) Instytutu Jana Pawła II KUL, redaktor naczelny kwartalnika „Ethos". Profesor Instytutu Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II przy Uniwersytecie Lateraneńskim w Rzymie. Członek-współzałożyciel Internationale Akademie für Philosophie (Dallas, USA, obecnie Liechtenstein), członek Socie-

tas Ethica, Towarzystwa Naukowego KUL. Konsultor Papieskiej Rady do Spraw Rodziny. Redaktor „Roczników Filozoficznych" KUL (z. 2), współpracownik czasopisma „Anthropotes". Główne obszary badań: etyka, metaetyka, antropologia filozoficzna i teologiczna, myśl Jana Pawła II.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Problem możliwości etyki jako empirycznie uprawomocnionej i ogólnie ważnej teorii moralności. Studium metaetyczne* (1972); *Zarys etyki.* Część I: *Metaetyka* (1974); *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Etyka niezależna?* (1980); *W drodze do etyki* (1984); *Die Würde des Menschen* (współautor, 1986); *Miłości gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Jedynie prawda wyzwala. Rozmowy o Janie Pawle II* (współautor, 1986); *Wolność w prawdzie* (1987); *Sein und Handeln in Christus* (współautor, 1988).

Jerzy Święch, docent, historyk i teoretyk literatury. Urodzony w 1939 r. w Hoczwi (Bieszczady). Studia polonistyczne na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Od 1961 r. pracownik naukowo-dydaktyczny UMCS, w latach 1981-1987 dyrektor Instytutu Filologii Polskiej, kierownik Zakładu Literatury Współczesnej. W latach 1981-1989 wykładowca na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Gościnnie – wykłady na uniwersytetach w Debreczynie, Nitrze, Ołomuńcu, Lecce, Paryżu, Antwerpii.

Członek Komitetu Nauk o Literaturze PAN, Rady Naukowej Instytutu Badań Literackich PAN, Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza (w latach 1971-1990 wiceprezes oddziału lubelskiego), Towarzystwa Naukowego KUL, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, Komitetu Głównego Olimpiady Polonistycznej, Committee for Translation Studies.

Główny obszar badań: literatura polska w latach II wojny światowej.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Okupacja a stereotypy. Studium z dziejów poezji konspiracyjnej* (1977); *Zagadnienia literaturoznawczej interpretacji* (współred. 1979); *Pieśń niepodległa. Model poezji konspiracyjnej 1939-1945* (1982); *Modele świata i człowieka. Szkice o powieści współczesnej* (red., 1985); *Krzysztof Kamil Baczyński, Wybór poezji* (red., 1989); *Józef Łobodowski, List do kraju* (red., 1989); *Wiersze Krzysztofa Baczyńskiego – interpretacje* (w druku). Autor wielu publikacji w czasopismach naukowych.

Krzysztof Zanussi, reżyser, scenarzysta. Urodzony w 1939 r. w Warszawie. Studia z zakresu fizyki na Uniwersytecie Warszawskim, filozoficzne na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz reżyserskie w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej i Filmowej w Łodzi.

Od 1967 reżyser w Zespole Filmowym „TOR" Przedsiębiorstwa Realizacji Filmów „Zespoły Filmowe". W latach 1970-1972 wykładowca na wydziale reżyserii PWSFTViT w Łodzi. Od 1977 r. stały współpracownik National Film School w Wielkiej Brytanii, od 1979 współpracownik artystyczny Teatru Starego w Krakowie; ponadto współpracownik Miejskiego Teatru w Bonn i Teatru CRT w Mediolanie.

Członek Stowarzyszenia Filmowców Polskich (w latach 1971-1981 wiceprezes), Federacji Dyskusyjnych Klubów Filmowych w Polsce (od 1975 do 1978 r. prezes) oraz ZAiKS. Od 1990 r. prezes Europejskiej Federacji Reżyserów Filmowych (FERA).

Wyróżniony licznymi nagrodami filmowymi, Nagrodą Przewodniczącego Komitetu do Spraw Radia i Telewizji I stopnia, nagrodą „Davide di Donatello" (Włochy) oraz odznaczeniami państwowymi.

Główne filmy (najważniejsze nagrody): *Śmierć prowincjała* (1966; nagrody w Wenecji, Mannheim, Valladolid i Moskwie); *Struktura kryształu* (1969, nagroda w Mar del Plata); *Życie rodzinne* (1971, nagrody m.in. w Chicago, Valladolid); *Za ścianą* (1971, Grand Prix w San Remo); *Iluminacja* (1973, m.in. Grand Prix w Locarno); *The Catamount Killing* (1974); *Bilans kwartalny* (1975, nagroda w Berlinie Zachodnim); *Barwy ochronne* (1977, m.in. Grand Prix w Gdańsku); *Anato Miestunde* (1977); *Constans* (1980, nagroda w Cannes); *Z dalekiego kraju* (1981, David Europeo); *Versuchung – Kuszenie* (1981); *Imperative – Imperatyw* (1982, nagroda

w Wenecji); *Unaproschable* (1982); *Paradigme ou Le Panvoir du Mal – Paradygmat* (1983, Prix Oecuménique w Montrealu); *Rok spokojnego słońca* (1984, Grand Prix i nagroda Pasinettiego w Wenecji); *Blaubard* (1984, nagroda w kategorii filmów telewizyjnych w Wenecji).

Publikacje: *Nowele telewizyjne* (współautor, 1977); *Scenariusze* (1978, cztery wyd. za granicą); *Un rigorista nella fortezza assediata* (1982).

Czesław Zgorzelski, profesor, historyk literatury. Urodzony w 1908 r. w Boryczewie k. Nieświeża. Studia w Uniwersytecie im. Stefana Batorego w Wilnie, tam też początek pracy naukowo-dydaktycznej. Po wojnie w latach 1945-1949 starszy asystent w Katedrze Historii Literatury Polskiej Uniwersytetu Toruńskiego. Od roku 1948 członek korespondent Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie. W latach 1949-1950 redaktor w Wydawnictwie Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Wrocławiu. Od 1950 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (obecnie emerytowany). Wieloletni prezes (obecnie członek honorowy) Zarządu Oddziału Lubelskiego Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza. Uhonorowany m.in. nagrodą Pen-Club w 1979 r., nagrodą Fundacji Jurzykowskiego w Nowym Jorku w 1982 r. oraz Komandorią Orderu św. Grzegorza w 1989 r.

Główne obszary badań: literatura polskiego oświecenia i romantyzmu, szczególnie zagadnienie poetyki historycznej utworów lirycznych.

Główne publikacje: *Duma – poprzedniczka ballady* (1949); *O lirykach Mickiewicza i Słowackiego. Eseje i studia* (1961); *O sztuce poetyckiej Mickiewicza* (1976); *Od Oświecenia ku Romantyzmowi i współczesności* (1978); *Liryka w pełni romantyczna. Studia i szkice o wierszach Słowackiego* (1981); *Zarysy i szkice literackie* (1988); oraz edycje krytyczne: *Poezji* Kazimierza Brodzińskiego, t. 1-2 (1959); *Wierszy* A. Mickiewicza, t. 1; *Dzieł poetyckich* A. Mickiewicza t. 1 (1982) i *Poezji* A. Mickiewicza, t. 1 i 2 w serii Biblioteki Narodowej (1987).

M. CH.